

Z RÓŻAŃCEM W NOWE TYSIĄCLECIE

Zaproszony przez Jana Pawła II Listem apostolskim *Rosarium Virginis Mariae*, Kościół w różnych swoich wspólnotach odkrywa na nowo bogactwo i znaczenie modlitwy różańcowej. Zadania tego podjęło się również Polskie Towarzystwo Mariologiczne wraz z Katedrą Mariologii Wydziału Teologicznego Papieskiej Akademii Teologicznej na kwietniowym Sympozjum Mariologicznym. Owoc tych teologiczno-duszpasterskich przemyśleń przynosi kolejny tom Biblioteki Mariologicznej. To odkrywanie różańca „wczoraj” i „dzisiaj”, podjęte przez prelegentów wywodzących się z różnych środowisk teologicznych i duszpasterskich Kościoła w Polsce, przypomniało z jednej strony bogatą tradycję różańcową, a z drugiej – wskazało na potrzebę jej ubogacenia w obliczu wyzwań nowego tysiąclecia.

Różaniec to nie tylko jedna z ulubionych form chrześcijańskiej modlitwy Zachodu, ale także – jak podkreśla Ojciec Święty – szczególna szkoła chrześcijańskiej kontemplacji oblicza Chrystusa z Maryją (por. RVM 3). Opracowania zawarte w niniejszym tomie nie tylko wskazują na potrzebę takiego postrzegania dzisiaj modlitwy różańcowej, ale mogą też stanowić w jakimś zakresie pomoc w tym pogłębianym jej praktykowaniu.

„Czemuż nie wziąć znowu do ręki koronki z wiarą tych, którzy byli przed nami?” – pyta Jan Paweł II (RVM 17). Odpowiedź, którą odnaleźliśmy w trakcie Sympozjum różańcowego w Krakowie, jest oczywista i jednoznaczna.

Ks. Teofil Siudy
Przewodniczący
Polskiego Towarzystwa Mariologicznego